



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Zory Šmolkové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., ve věci

žalobce: **Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu**
sídlem Cejl 866/50a, 602 00 Brno

proti
žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**
sídlem Vršovická 1442/65, 100 10 Praha 10

za účasti: **Panattoni Czech Republic Development s.r.o.**
sídlem V celnici 1034/6, 110 00 Praha 1
zastoupená advokátem Mgr. Františkem Korbelem, Ph.D.
sídlem Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 7. 2023, č. j. MZP/2023/251/1045, ve věci
vydání závěru zjišťovacího řízení,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou ze dne 25. 9. 2023 domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného č. j. MZP/2023/251/1045 ze dne 14. 7. 2023, jímž bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno prvostupňové rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje č. j. MSK 38735/2023 ze dne 15. 3. 2021. Krajský úřad rozhodl ve zjišťovacím řízení podle § 7 odst. 6 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, ve znění pozdějších předpisů, že záměr „Panattoni park Ostrava Airport“ nemůže mít významný vliv na životní prostředí a veřejné zdraví, a nebude dále posuzován dle citovaného zákona. Posuzovaný záměr představuje novostavbu komplexu tří spojených hal se zázemím s v obci Mošnov, jež mají sloužit drobné nerušivé výrobě a skladování; na západě přiléhá k areálu mezinárodního letiště.
2. Žalobce v žalobě předně žalovanému vytýkal vadný procesní postup žalovaného. Ten měl spočívat v tom, že žalovaný vydal napadené rozhodnutí, aniž předtím dal žalobci možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů. Porušení práva účastníka seznámit se s podklady rozhodnutí přitom dle judikatury Nejvyššího správního soudu zásadně zakládá nezákonnost rozhodnutí.
3. Dále žalobce namítal, že správní orgány nedostatečně posoudily vliv záměru na zemědělský půdní fond. Žalobce přitom v řízení akcentoval velký rozsah (přes 27 ha) půdy nejvyšší kvality, která má být nenávratně zabrána pro výstavbu haly. Jestliže v dané lokalitě je situace ohledně půd obdobná, mely by být záměry realizovány jinde (např. na brownfieldech). Kvůli možnému vážnému dotření půdy by měl záměr projít „úplným“ procesem EIA. Žalobce dále namítl, že byla nedostatečně vypořádána jeho námitka ohledně nemožnosti přenesení odpovědnosti za ochranu zemědělského půdního fondu na řízení dle zákona č. 344/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů. Pro posouzení vlivů na životní prostředí by nemělo být nijak rozhodné, že již byl dne 26. 9. 2022 vydán souhlas s odnětím ZPF dle zákona č. 344/1992 Sb.
4. Konečně žalobce namítal nedostatečné posouzení vlivu na prvky územního systému ekologické stability krajiny (ÚSES) a další významné biotopy. Přestože ve svém dřívějším zrušovacím rozhodnutí ze dne 22. 12. 2022 žalovaný uložil krajskému úřadu náležité posouzení případného dodatečného průzkumu místa střetu dotčeného regionálního biocentra a významného krajinného prvku Petřvaldská Lubina, následně akceptoval další postup prvostupňového orgánu, který uložené povinnosti nedostál. Žalobce trvá na tom, že pro řádné vyloučení možných významných vlivů záměru na životní prostředí měl být zpracován aktuální biologický průzkum.
5. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 10. 11. 2023 navrhl žalobu zamítnout, kdy pro korelaci žalobních a odvolacích námitek předně odkázal na obsah napadeného rozhodnutí. Následně s odkazem na judikaturu a literaturu uvedl, že nemá povinnost dát možnost se vyjádřit k podkladům rozhodnutí, jestliže v odvolacím řízení nedošlo k jejich doplnění. Dále akcentoval, že výměra odnímané zemědělské půdy pro navrhovaný záměr je pouze jedním z vícera ukazatelů potřebných po posouzení vlivu záměru na ZPF; dalšími správně

vyhodnocenými ukazateli bylo hodnocení výskytu bonitovaných půd v širším okolí, vymezení průmyslové zóny a zastavitelného území v územně plánovací dokumentaci, napojení na dopravní a technickou infrastrukturu. Postup orgánu posuzujícího vlivy na životní prostředí, v jehož rámci bylo využito stanovisko orgánu ochrany ZPF nejenže není nezákonný, ale je v souladu se základními zásadami správního řízení. Pokud se týče dotčeného prvku ÚSES, ten bude i po realizaci záměru plnit svou funkci, kdy regionální biocentrum je záměrem zasaženo toliko v oblasti vodoteče; významný vliv záměru nelze shledat ani na přírodní biotopy s ohledem na omezené zasažení lokality výskytu jediného zjištěného zvláště chráněného druhu (lilie zlatohlavé).

6. Jako zúčastněná osoba vstoupila do řízení společnost Panattoni Czech Republic Development s. r. o., která podala dne 21. 11. 2023 soudu vyjádření s obsáhlou argumentací ve prospěch zákonnosti napadeného rozhodnutí.
7. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“). Ve věci rozhodl soud bez jednání v souladu s § 51 s. ř. s.
8. Pokud se týče skutkového stavu, soud zjistil, že krajský úřad obdržel dne 10. 12. 2021 oznámení záměru, zpracované dle přílohy č. 3 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí. Na jeho základě zahájil zjišťovací řízení. Záměr byl zařazen do kategorie II bodu 106 „Výstavba skladových komplexů s celkovou zastavěnou plochou od stanoveného limitu“ (limit činí 10 000 m²) a bodu 109 „Parkoviště a garáže s kapacitou od stanoveného limitu parkovacích stání v součtu pro celou stavbu“ (limit činí 500 míst). Krajský úřad následně vydal dne 14. 2. 2022 rozhodnutí, v němž vyslovil, že záměr nemá významný vliv na životní prostředí a nepodléhá EIA. Uvedené rozhodnutí bylo žalovaným v odvolacím řízení dne 9. 6. 2022 zrušeno. V pořadí druhé prvostupňové rozhodnutí (se shodným závěrem jako první) bylo vydáno 9. 8. 2022 a i ono bylo v odvolacím řízení žalovaným zrušeno, a to rozhodnutím ze dne 22. 12. 2022. V mezidobí vydal žalovaný dne 26. 9. 2022 pod č. j. MZP/2022/580/948 souhlas s trvalým odnětím zemědělské půdy ze ZPF. Dne 15. 3. 2023 vydal krajský úřad v pořadí již třetí prvostupňové rozhodnutí, které bylo opět napadeno odvoláním, které žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl.
9. Pokud se týče první žalobní námitky, že žalovaný neměl vydat rozhodnutí, když předtím žalobce neinformoval o možnosti vyjádřit se k podkladům řízení dle § 36 odst. 3 správního řádu, pak tuto námitku soud hodnotí jako naprosto zjevně bezdůvodnou, neboť odporuje jasným slovům zákona: Jak velmi přílehlavě uvádí i zúčastněná osoba, v § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu je mj. uvedeno, že podle § 36 odst. 3 se postupuje, pouze pokud jde o podklady rozhodnutí nově pořízené odvolacím správním orgánem. V nyní projednávané věci přitom není sporu o tom, že v odvolacím řízení již žádné podklady doplňovány nebyly. Žalovaný rovněž dle názoru soudu v této souvislosti přílehlavě poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 8 Afs 21/2009-243 ze dne 26. 2. 2010, publ. pod č. 2073/2010 Sb. r. NSS, kde se tento zabýval smyslem uvedeného ustanovení, jímž je faktická možnost účastníka se před vydáním rozhodnutí se s úplným správním spisem seznámit a vyjádřit se k jeho obsahu.
10. Soud neshledal důvodnou ani druhou žalobní námitku ohledně nedostatečného posouzení vlivů na zemědělský půdní fond. Žalobce sice namítá nedostatečnost uvedeného posouzení, avšak v žalobní argumentaci lpí na kritériu značné plochy zabírané půdy, přestože správní

orgány se tímto kritériem zabývaly, ale poměřily ho s řadou dalších (i protichůdných) kritérií v rámci komplexního posouzení záměru. Z těchto kritérií je třeba zvláště vyzdvihnout existenci dopravní a další infrastruktury, která by na jiných místech musela být budována, čímž by se zábor půdy ještě zvětšil. Toto poměření však žalobce věcně nereflexuje. Soud v této souvislosti ve shodě se žalovaným akcentuje, že zákon nezná žádné kvantitativní hledisko, které by automaticky přesouvalo záměr do kategorie záměrů, kde musí proběhnout „plná“ EIA. K návrhu žalobce, že by měl být záměr realizován na brownfieldech, soud ve shodě se žalovaným opakuje, že předmětem posuzování je konkrétní záměr, nikoli blíže neurčené zcela hypotetické alternativy. Ostatně žalobce žádný konkrétní brownfield (natož brownfield se srovnatelnými charakteristikami důležitými pro typ záměru) neoznačil. Zúčastněná osoba přílehavě poukázala na argumentaci Krajského soudu v Praze ve skutkově obdobné situaci ve věci 43 A 68/2022-92 ze dne 31. 8. 2023, s níž se podepsaný soud zcela ztotožňuje. Navíc záměr odpovídá plánovanému využití území dle platné územně-plánovací dokumentace; jestliže již tam její schvalovatel počítal s průmyslovou zónou, byl implicitně srozuměn se zábořem zemědělské půdy, neboť si jen stěží lze představit průmyslovou výrobu na nedotčené zemědělské půdě. V podrobnostech soud zcela odkazuje na obsah napadeného rozhodnutí, neboť není procesně hospodárné opakovat vypořádání námitek, které jsou jen dále posouvány do dalšího řízení.

11. Pokud žalobce namítá, že to byl až žalovaný, kdo podstatně doplnil argumentaci orgánu prvního stupně, pak to svědčí jen o tom, že odvolací řízení splnilo svůj účel. Při přezkumu pak správní soudy hodnotí obsah rozhodnutí obou stupňů jako jeden celek (z přebohaté judikatury srov. např. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č. j. 5 Afs 16/2003-56 ze dne 12. 10. 2004 či rozsudek téhož soudu č. j. 4 Ads 86/2008–198 ze dne 31. 8. 2009). Případné nedostatky odůvodnění prvostupňového rozhodnutí mohou a mají být napraveny druhostupňovým rozhodnutím; to platí tím spíše, když odvolací orgán vychází ze stejného spisového materiálu, resp. stejných skutkových zjištění jako správní orgán prvního stupně (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 7 Azs 86/2017-33 ze dne 10. 5. 2017).
12. Soud se rovněž neztotožňuje s názorem žalobce, že by vydání souhlasu s odnětím půdy ze ZPF bylo zcela bez relevance pro přezkoumávané řízení. Jakkoli nejsou řízení o EIA a odnětí půdy vzájemně formálně podmíněná (což nikdo nezpochybňuje), je zjevné, že v obou postupech se zčásti překrývají hlediska učiněných správních úvah. Navíc je zcela nepravdivé tvrzení žalobce, že by správní orgány v řízení o EIA přenesly odpovědnost za ochranu ZPF na samostatné řízení dle zákona č. 344/1992 Sb., neboť z rozhodnutí je zřejmé, že výsledek tohoto řízení byl toliko vzat v úvahu jako podklad vlastních úvah orgánů zabývajících se EIA (srov. zejména str. 4-5 napadeného rozhodnutí).
13. Pokud se týče námitek nedostatečného posouzení vlivů na prvky ÚSES a další významné biotopy, pak soud pokládá posouzení těchto vlivů za zcela dostačující. Žalobce i zde nepřináší věcnou polemiku s vypořádáním svých námitek ve správním řízení. Proto soud opět plně odkazuje na obsah správních rozhodnutí. Akcentuje při tom nepatrný rozsah překryvu záměru s ÚSES, kde spočívá v zatrubnění odvodňovacího rigolu a vykácení pouhých jednotek kusů dřevin. Pokud se týče výskytu chráněných druhů, vycházely správní orgány z aktuálních podkladů, žalobce pak jen z prázdných domněnek; pro environmentální hodnocení remízku je podstatné, že je obklopen intenzivně obhospodařovanou zemědělskou půdou s pravidelným pohybem zemědělské techniky.

14. Žádná ze žalobních námitek tedy nebyla shledána důvodnou, a soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
15. Výrok o nákladech řízení účastníků je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., kdy procesně úspěšnému žalovanému v tomto řízení nevznikly žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti.
16. Výrok o náhradě nákladů řízení osoby zúčastněné na řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 5 s. ř. s., neboť soud jí neuložil v řízení žádnou povinnost ani neshledal důvody zvláštního zřetele hodné pro přiznání náhrady nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Ostrava 13. února 2024

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu